

Gereformeerde Kerk Bellville – 23 April 2017 – Aand

Sing vooraf staande: Skrifberyming 2-4:1, 3 (Sb 33)

- 1 Wat 'n liefde^o en volheidslewe, / waar ons bly ons in beroem,
het die Vader ons gegewe / dat Hy ons sy kinders noem!
Maar die wêreld weet van dié / wat uit God gebore is, nie,
het die kennis van die Heer nie / as hul hoogste goed begeer nie.
- 3 Wie die Midd'laar se verskyning / inwag uit die heiligdom,
soek van harte die verreining / wat daar uit sy sterwe kom.
Teen die sonde duur die stryd: / "Sonde^o is ongeregtigheid!
Maar ons lewe^o uit God gebore, / is tot heilig-wees verkore!"

Ons hulp is in die Naam van die Here wat die hemel en die aarde geskape het.

Geliefdes, genade en vrede vir u van God ons Vader en die Here Jesus Christus deur die kragtige werking van God die Heilige Gees.

Amen.

Psalm 105:1, 5 (p. 514)

- 1 Loof, loof die HEER van alle here! / Verhoog sy Naam en gee Hom ere,
en bring sover daar volke is, / sy dae in gedagtenis;
en spreek met aandag en ontsag / van al sy wonders, dag aan dag.
- 5 Die HEER wat van geen wankel weet nie, / sal nimmer sy verbond vergeet nie;
al sy beloftes bly van krag / tot in die duisendste geslag.
Verbond met Abraham, sy vrind, / bevestig Hy van kind tot kind.

Gebed

Psalm 2:1, 4 (p. 5)

- 1 Wat dring en dryf die wilde heidendom, / dat volke raas in opgewondenheid?
Gedugte konings staan gereed alom, / en wêreldgrottes raadslaag vir die stryd,
om God almagtig na die kroon te steek / en saam teen sy Gesalfde op te staan.
Hul sê: "Kom nou, laat ons hul bande breek / en van hul juk vir altyd ons ontslaan!"
- 4 En Ek, die Vors, so hoog in mag en eer, / sal Gods besluit die wêreld oor laat klink:
"Ek self (sê God) het U gegeneer: / U is my Seun, uit wie my beeld'nis blink.
Spreek dan u eis, Ek skenk dit U gewis. / En dat u troon vir ewig vas mag bly,
gee Ek die volke tot u erfenis / en wêreldwydtes tot u heerskappy.

Skriflesing: Johannes 1:1-18; Heidelbergse Kategismus, Sondag 13:33

Kernvers: Johannes 1:1, 12-14

In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God.

Maar almal wat Hom aangeneem het, aan hulle het Hy mag gegee om kinders van God te word, aan hulle wat in sy Naam glo; wat nie uit die bloed of uit die wil van die vlees of uit die wil van 'n man nie, maar uit God gebore is.

En die Woord het vlees geword en het onder ons gewoon – en ons het sy heerlijkheid aanskou, 'n heerlijkheid soos van die Eniggeborene wat van die Vader kom – vol van genade en waarheid.

(Johannes 1:1, 12-14 AFR53)

Heidelbergse Kategismus

Vraag 33: Waarom word Christus die eniggebore Seun van God genoem terwyl ons tog ook kinders van God is?

Antwoord: Omdat alleen Christus die ewige natuurlike Seun van God is (a), terwyl ons om sy ontwil uit genade tot kinders van God aangeneem is (b).

(a) Joh 1:14; Heb 1:1, 2; Joh 3:16; 1 Joh 4:9; Rom 8:32. (b) Rom 8:16; Joh 1:12; Gal 4:6; Efes 1:5, 6.

Tema: Christus die Seun van God - Christen 'n kind van God

Geliefdes in ons Here Jesus Christus, die afgelope vier weke het die gelowige aan sy vraagsteller vertel hoekom hy 'n Christen genoem word en watter verantwoordelikheid hy as Christen teenoor Christus het. Vir die gelowige was dit 'n goeie vraag. Hy moes verduidelik wat dit beteken om profeet, priester en koning in Jesus se diens te wees. Tegelykertyd moes hy ook seker maak dat sy hele lewe die naam Christen bevestig. 'n Mens kan tog nie sê dat jy 'n Christen is, maar jy doen nie wat 'n Christen veronderstel is om te doen nie.

In vanaand se gesprek keer die vraagsteller terug na die Name van Jesus wat die gelowige in die Twaalf Artikel bely. Eerstens wil die vraagsteller weet waarom Christus die **eniggebore Seun van God** genoem word. Soos ons al agtergekom het, is die vraagsteller geneig om vergelykings en afleidings te maak. Hy weet ook dat gelowiges van hulleself praat as kinders van God. Daarom wil hy verder ook weet hoe kan Christene kinders van God genoem word, as Christus dan die *eniggebore* Seun van God is.

'n Mens kom agter dat die vraagsteller uit die woord *eniggebore* aflei dat Christus die enigste Kind van God is. Aangesien Christus dan die enigste Kind van God is, hoe is dit moontlik dat Christene ook kinders van God kan wees?

Broers, susters en kinders, die Heilige Gees lei die gelowige om vanuit Johannes 1 hierdie vrae wat by die vraagsteller leef te beantwoord. Wanneer 'n mens in 'n gesprek met 'n ongelowige is, moet jy op jou hoede wees vir hierdie soort afleidings wat mense maak. Die afleiding kan vir 'n mens so geloofwaardig klink dat jyself kan begin wonder: As Christus die enigste Seun van God is, is dit dan moontlik dat gelowiges ook kinders van God kan wees?

Maar let op hoe antwoord die gelowige sy vraagsteller in verband met Christus. **Christus word die eniggebore Seun van God genoem omdat Hy alleen die ewige natuurlike Seun van God is.** Hier word twee belangrike woorde gebruik wat Christus se Kind wees van God in besonder kwalifiseer. Christus is die *ewige* en *natuurlike* Seun van God. Let nou ook op wat staan in die heel eerste vers van Johannes 1:

In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God.
(Johannes 1:1 AFR53)

In elkeen van die drie dele van hierdie vers maak die Here drie waarhede aangaande Jesus Christus aan ons bekend. In die eerste plek hoor ons dat die Seun van God ewig is. Die woorde **In die begin was die Woord** herinner aan die eerste woorde in Genesis 1:

In die begin het God die hemel en die aarde geskape. (Genesis 1:1 AFR53)

Die woorde in Johannes 1 sowel as die woorde in Genesis 1 kom met volle Goddelike gesag. Daar word nie gedebatteer of God bestaan of nie. Hier word nie 'n opinie gelug wat ons mense kan aanvaar as ons wil nie. Hierdie woorde tref 'n mens met volle Goddelike gesag nog voordat jy kon koes – hier is die waarheid!

Doelbewus het die Heilige Gees Johannes gelei om te skryf **In die begin**, want Hy wil ons laat verstaan dat hier nou oor die nuwe skepping of die herskepping gepraat word. En in die herskepping begin God nie 'n ander aarde en ander mense skep nie. Hy begin die kroon van sy skepping – die mens – nuut maak. En in die herskepping van die mens is die Woord sentraal. Die Woord is immers ook die Skepper, so hoor ons:

Alle dinge het deur Hom ontstaan, en sonder Hom het nie een ding ontstaan wat ontstaan het nie. (Johannes 1:3 AFR53)

Hierdie eerste deel van vers 1 sê dus in die begin nog voordat die hemel en die aarde bestaan het, was die Woord reeds daar. Die Woord het dus nie 'n begin nie. Van ewigheid af bestaan die Woord.

Wie is hierdie Woord? Laat u oog net vir 'n oomblik oorgaan na vers 14 toe. Die Woord van vers 1 is die Woord wat vlees geword het, die Eniggeborene wat van die Vader kom en Hy het onder ons gewoon. Die Woord is dus niemand anders nie as ons Here Jesus Christus, die Seun van God. Christus is dus ewig.

Terug na vers 1. Johannes skryf verder: **en die Woord was by God**. Die woordjie *by* in hierdie deel van die vers druk twee dinge vir ons uit. Aan die een kant hoor ons waar die Woord was – Hy was by God. Die Woord was in die teenwoordigheid van God. Aan die ander kant hoor ons dat daar 'n innige verhouding tussen die Woord en God is.

In die eerste deel van die vers sê Johannes dat die Woord natuurlik ewig is. In die tweede deel hoor ons dat die Woord in die innigste verhouding tot God staan, maar daar is ook 'n onderskeid tussen die Woord en God, want die Woord was by God. Die Woord is dus 'n Persoon (vgl. vers 14) wat onderskei word van die Persoon van God, alhoewel die Woord self ook ewig is en ook God is.

Dit bring ons dan by die derde deel van die vers: **en die Woord was God**. Daar kan nie nog iets groters of beter oor die Woord gesê word nie as dat Hy God is. Daar is nie net iets Goddelik aan die Woord nie. Die Woord is God. En na aanleiding van vers 14 waarop ons nou gaan terugkom, kan ons sê: Jesus Christus is ewig. Hy is die tweede Persoon in die Drie-eenheid en Hy is God. Jesus Christus is dus in die ewige natuurlike verhouding met God.

Kyk nou na vers 14. Hier openbaar die Heilige Gees 'n geheimenis aan ons.

Die Woord het vlees geword en het onder ons gewoon. (Johannes 1:14a AFR 53)

Dit is steeds die Woord wat ewig bestaan, wat by God was en self God is – Hy het vlees geword. Johannes stel dit op 'n skokkende wyse – nie saggies: Die Woord het mens geword, nie. Vlees word baie maal in die Bybel vereenselwig met die sondige mens. Jesus Christus het egter nie deel aan die mens se sondige natuur nie, maar Hy het voluit deel aan die menslike natuur.

Johannes sê verder: **en ons het sy heerlikheid aanskou**. Jesus het die eerste maal sy heerlikheid geopenbaar toe Hy die eerste wonder by die bruilof in Kana gedoen het. Jesus het sy heerlikheid geopenbaar en sy dissipels het in Hom geglo (Joh 2:11). Johannes was ook saam met Petrus en Jakobus op die berg van verheerliking waar hulle Jesus in sy verblindende heerlikheid as die Seun van God gesien het.

Maar die duidelikste waar die heerlikheid van Christus geopenbaar is, was aan die kruis. Net nadat Jesus vir Judas Iskariot aangewys het as die een wat Hom sou verrai, is Judas uit die vertrek uit. Toe sê Jesus:

Nou is die Seun van die mens verheerlik, en God is in Hom verheerlik.

(Johannes 13:31 AFR53).

Toe Johannes gesien het hoe Jesus Homself gewillig as offer vir die sondes van mense oorgee, het hy die heerlijkheid van God op sy helderste gesien.

En hierdie heerlijkheid van die Woord wat vlees geword het, is 'n **heerlikheid soos van die Eniggeborene wat van die Vader kom**. Die woord *eniggeborene* wys op die uniekheid van Christus as Seun van God. Christus is enig in sy soort wanneer dit by sy Kindwees van die God kom. Jy sal nou kan vra: Is dit geldig om dit so te vertaal? Inderdaad is dit geldig. In Hebreërs 11:17 word Isak ook die eniggeborene van Abraham genoem. Ons weet immers uit Genesis dat Isak nie die enigste kind van Abraham is nie en ook nie eers die oudste kind van Abraham nie. Maar Isak is uniek in sy kindwees van Abraham, want hy is gebore uit ouers wat glad nie op natuurlike wyse meer kinders kon hê nie en tog het God uit hulle 'n seun gebore laat word.

Jesus Christus die Seun van die lewende God is uniek van ewigheid af uit die Vader gebore (Ps 2). Jesus Christus is die enigste Een wat so natuurlik van ewigheid af uit God gebore is. Geen mens deel in hierdie uniekheid van Christus se Kindwees van God nie.

Hoe is 'n Christen dan kind van God? Kyk weer na die antwoord van die gelowige. Christus is van ewigheid af uit die Vader gebore, maar ***ons is om sy ontwil uit genade tot kinders van God aangeneem***. Christus is die genade wat God aan mense skenk wat eintlik sy oordeel verdien. Kom ons luister hoe ons kinders van God geword het.

Maar almal wat Hom aangeneem het, aan hulle het Hy mag gegee om kinders van God te word, aan hulle wat in sy Naam glo. (Johannes 1:12 AFR53)

Ons moenie dink dat die woord *aangeneem* in vers 12 en die woord *aangeneem* in antwoord 33 dieselfde is nie. 'n Duideliker vertaling in vers 12 sou eerder wees *ontvang*. Die vers sou dan so klink: *Maar almal wat Hom ontvang het, aan hulle het Hy die mag (of reg) gegee om kinders van God te word, aan hulle wat in sy Naam glo.*

Hom in hierdie sin verwys na die Woord – na Jesus Christus. Om Jesus Christus te ontvang, is dieselfde as om in sy Naam te glo. Deur middel van die geloof wat die Heilige Gees met die Woord van God in 'n mens se hart opwek, ontvang 'n mens Christus in jou lewe. Jy glo in sy Naam. En nou weet ons mos al dat die Naam van Jesus alles insluit wie Jesus is en wat Hy kom doen het. Om in die Naam van Jesus te glo is in besonder om oortuig te wees en te vertrou dat Jesus Christus die Seun van God is wat ook vir jou sondes aan die kruis gesterf het.

Aan hulle wat dan in Jesus Christus glo, gee God die reg om kinders van God te word. Hierdie *reg* is soos 'n wettige aanspraak. My geboortesertifikaat is die wettige aanspraak wat ek het dat my pa regtig my pa is. Met die geloof in Christus kry mense die wettige aanspraak dat God regtig hulle Vader is om Christus ontwil. Omdat Jesus Christus die wettige prys vir hulle lewens aan die kruis betaal het, mag hulle kinders van God genoem word. En dit is nie dat gelowiges hulleself maar net verbeeld dat hulle kinders van God is nie. Die Gees van God getuig saam met hulle gees dat hulle kinders van God is, want dit is Hy wat hulle gelowig tot God laat roep: Abba, dit beteken Vader.

En nou hoor ons in vers 13:

wat nie uit die bloed of uit die wil van die vlees of uit die wil van 'n man nie, maar uit God gebore is. (Johannes 1:13 AFR53)

'n Christen is nie 'n kind van God omdat sy ouers Christene is nie. 'n Christen se kindwees van God word nie bepaal deur sy ouers of sy geslag of sy volksgroep nie.

Om 'n kind van God te wees, moet 'n bonatuurlike geboorte plaasvind. Dit is die geboorte wat die Heilige Gees bewerk wanneer Hy 'n mens se lewe geheel en al omkeer sodat, waar sy lewe vroeër daarop gerig was om sy eie selfsugtige begeertes te bevredig en die duiwel te vrede te stel, is sy lewe na hierdie geboorte daarop gerig om God tevrede te stel. Dit is as gevolg van hierdie wedergeboorte en die geloof wat die Heilige Gees aan hom skenk dat hy in die Naam van Christus glo. En omdat die Gees dit met 'n mens laat gebeur, neem God hom ter wille van Christus aan as sy kind.

Tot dusver het die gelowige aan die vraagsteller al gesê wat hy as Christen met Christus deel. Hy het deel aan sy salwing met die Heilige Gees sodat hy ook profeet, priester en koning kan wees. Daarom deel hy ook sy Naam, want hy word Christen genoem. Nou het hy verder ook daarop gewys dat Christus die Seun van God en hy is ter wille van Hom 'n kind van God. Maar daar is ook 'n groot verskil. Christus is die ewige natuurlike Seun van God terwyl die gelowige deur God aangeneem is as sy kind.

Die vraagsteller wil verder weet watter nut dit het vir 'n mens om kind van God te wees? In die eerste plek gee hierdie wete innerlike rus. Die kind van God kan onder die moeilikste omstandighede kalm en rustig wees in die wete dat sy Vader in die hemel vir hom sal sorg. Christus beklemtoon dit sterk as Hy sê:

Watter mens onder julle sal vir sy seun 'n klip gee as hy brood vra, of 'n slang as hy 'n vis vra? As julle wat sleg is, dan weet om vir julle kinders goeie dinge te gee, hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemel is, goeie gawes gee aan dié wat dit van Hom vra? (Matteus 7:9-11 AFR83)

God sorg vir sy kinders deur aan hulle te gee wat hulle nodig het vir die tydelike en ewige lewe. Hy het veral vir hulle gesorg toe Hy sy Seun gegee het om vir hulle verlossing en die ewige saligheid te verwerf.

In die tweede plek plaas dit 'n heilige roeping op die gelowige. Nou moet hy inderdaad in hierdie wêreld lewe as kind van God en nie soos 'n kind van die wêreld of van die duiwel nie. Wat dit in die praktyk beteken, toon Paulus duidelik aan as hy aan die Filippense skryf:

Sorg dat julle bo alle verdenking staan en opreg bly, onberispelike kinders van God te midde van ontaarde en korrupte mense. Tree onder hulle op as ligdraers in die wêreld deur die woord van die lewe uit te dra. (Filippense 2:15-16 AFR83)

En in die derde plek put gelowiges groot troos uit die feit dat hulle kinders van God mag wees. Wanneer hy swaar beproef word, is sy kind wees van God sy troos. Dit word vir ons duidelik wanneer die Here by monde van die skrywer van die brief aan die Hebreërs sê:

Julle het ook vergeet van die aanmoediging wat tot julle as kinders van God gerig word: My kind, moet dit nie gering ag as die Here jou tug nie en moenie mismoedig word as Hy jou tereg wys nie, want die Here tug hom wat hy liefhet, Hy straf elkeen wat Hy as kind aanneem! Verdra die tug as opvoeding, want God behandel julle as sy kinders. Is daar miskien 'n kind wat nie deur sy vader getug word nie? As julle nie getug word soos al die ander nie, dan is julle nie werklik sy kinders nie. (Hebreërs 12:5-8 AFR83)

Hieruit is dit duidelik dat die kind van God in hierdie lewe soms swaarkry en beproef word. En die Here doen dit nie omdat dit vir Hom aangenaam is nie - allermens! - maar omdat die beproewings nodig is om hulle te laat groei in die geloof en om hulle nader aan God te laat

lewe. Daarom kan die kind van God getroos word deur die wete dat God alles - ook beproewings - ten goede laat meewerk vir hulle wat Hom liefhet (Rom. 8:28).

Christen, jy is ter wille van Christus tot kind van God aangeneem. Mag jou lewe al hoe meer deur die Heilige Gees verander word sodat jou woorde en dade klink en lyk soos Christus se woorde en en dade. En mag jy ook innerlike rus en tevredenheid ondervind selfs in die moeilikste omstandighede. Mag jou lewe 'n getuienis wees van hoe 'n goeie Vader jy het in en deur Jesus Christus.

Amen!

Slotgebed

Skrifberyming 1-1:1, 2 (Sb 24)

- 1 Geseënd sy bo alle dinge / die eewge God en Vader! Hy
het in die hemel seëninge / vir ons in Christus toeberei.
Na die besluit, uit Hom gebore / en ewig in sy wese vas,
het Hy in Christus ons verkore / voordat daar tyd of wêreld was.
- 2 Hy het deur eie wil bewoë, / dat niks ons ooit weer sou vervreem,
om Christus wil, uit mededoë, / ons as sy kinders aangeneem;
dat ons, by guns so vry gegewe, / in hart en wandel onbevlek,
sou leef voor Hom, in liefde lewe, / wat lewe^oin dooie harte wek.

Die genade van ons Here Jesus Christus, die liefde God die Vader en die gemeenskap van die Heilige Gees sal met elkeen van julle wees en bly.

Amen.

Ds Coenraad Vrey
Gereformeerde Kerk Bellville
23 April 2017